

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 353-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 27

**Presidència
de l'Honorable Sra. Carlota Alberola i Martínez.**

Sessió celebrada dia 6 de maig del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1417/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a centres d'educació infantil en el sector públic que imparteixen educació infantil de tres anys. 434
 - 2) RGE núm. 1418/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a aules per a l'educació infantil de cinc anys. 434
 - 3) RGE núm. 1419/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a aules per a l'educació infantil de quatre anys. 434
-

- 4) RGE núm. 1420/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a aules per a l'educació infantil de tres anys. 434
- 5) RGE núm. 1421/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a gratuïtat de l'educació infantil al sector concertat. 435
- 6) RGE núm. 1422/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a "Quaderns d'Educació". 436
- 7) RGE núm. 1424/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a funcions de la Direcció General d'Educació. 437
- 8) RGE núm. 1463/98, de l'Hble. Sr. Diputat Josep I. Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a organització dels actes culturals de la clausura del Dia de les Illes Balears 1998. 439

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 1623/98, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a formació de llengua catalana del professorat en horari de permanència en el centre del personal docent. 441
- 2) RGE núm. 1768/98, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a política d'igualtat en l'accés a la Universitat de les Illes Balears. 446

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, comença la sessió de la Comissió de Cultura, Educació i Esports. En primer lloc demanaria si hi ha substitucions.

(Intervenció inoïble)

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

En primer lloc, abans de començar donam la benvinguda a l'Hble. conseller de Cultura, Educació i Esports, que es troba en aquesta comissió, avui, per tal de respondre al primer punt de l'ordre del dia relatiu a preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 1417/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a centres d'educació infantil en el sector públic que imparteixen educació infantil de tres anys.

I.2) Pregunta RGE núm. 1418/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a aules per a l'educació infantil de cinc anys.

I.3) Pregunta RGE núm. 1419/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a aules per a l'educació infantil de quatre anys.

I.4) Pregunta RGE núm. 1420/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a aules per a l'educació infantil de tres anys.

Començarem, per tant, amb la pregunta registrada amb el número 1417/98, del Sr. Pons i Pons del Grup Nacionalista-PSM, relativa a centres d'educació infantil en el sector públic que imparteixen educació infantil de tres anys. Per formular la pregunta té la paraula el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

(Inici de la intervenció inoïble)

...que tenen com a objectiu recaptar informació sobre un tema important, que és el tema de l'educació infantil i les seves perspectives de gratuïtat en el cas dels centres privats concertats, i d'aquesta manera, a través de les preguntes podem tenir amb més rapidesa la informació que podem haver de necessitar per fer un diagnòstic sobre aquesta qüestió. Aleshores són una sèrie de preguntes que tenen un element comú que, en gran part, és el contingut de la pregunta, i després el que tenen és una sèrie segons anys.

En el primer cas es tractaria de saber quins són els centres d'educació primària en el sector públic que no disposen d'aules per a educació infantil de cinc anys a cadascuna de les Illes. Aquesta és la pregunta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, de tres anys, Sr. Diputat, sembla que la primera pregunta, la 1417...

EL SR. PONS I PONS:

Ah!, sí, perdonau, perdonau, havia començat per la segona. Bé, la pregunta és la que he formulat substituint cinc anys per tres anys. Teniu raó, perdonau.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula l'Hble. conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo, Sr. Diputat, tenc aquí tota la informació referent a aquestes quatre primeres preguntes. El que es demana és una enumeració i no tenc cap inconvenient en llegir-la, o si vol que li doni el llistat per escrit, o si vol que les agrupem...

EL SR. PONS I PONS:

És evident... Perdoni.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí, té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

El que interessa a aquest diputat són els escrits que vostè du amb el seu llistat corresponent. Per tant, si em dona el llistat és evident que ens podem estalviar el rosari, la lletania de noms de col·legis que compleixen aquestes característiques, tant d'aquesta pregunta com les tres següents.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sí, té la paraula, Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, Sra. Presidenta. Podrien disposar els portaveus d'aquest llistat, també?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí, no hi ha cap inconvenients que els diferents portaveus dels grups polítics puguin tenir aquest llistat. Si els sembla bé, a l'Hble. conseller i al diputat que formula les preguntes, serien la 1417, 1418, 1419 i 1420, que l'Hble. conseller podria facilitar aquesta informació als diferents portaveus per escrit; si li sembla bé i al diputat que formula aquestes preguntes també, doncs ho podem fer així. Moltes gràcies.

Si els sembla, per fer més operativa la comissió es distribuirà després.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 1421/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a gratuïtat de l'educació infantil al sector concertat.

Passaríem a la pregunta registrada amb el número 1421/98, del Sr. Pons i Pons del Grup Nacionalista-PSM, sobre gratuïtat de l'educació infantil al sector concertat. Per formular la pregunta té la paraula el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, és evident que el Govern fa mesos va anunciar la seva voluntat d'introduir a partir del proper curs, ja, la gratuïtat de l'educació infantil en el sector concertat. Agradaria al nostre grup que el conseller explicàs com s'establirà aquesta gratuïtat segons els plans que suposadament ja deu tenir prevists el Govern balear.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula l'Hble. conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el procés per a la gratuïtat total es farà, tal com es va anunciar, en tres anys, començant aquest curs, el curs 98-99, i en sentit invers a l'edat del segon cicle d'educació infantil, és a dir, aquest curs 98-99 serà gratuït per a tots els alumnes de cinc anys, el curs 99-2000 per als de cinc i quatre, i el 2000-2001 per als de cinc, quatre i tres, fins a completar la gratuïtat de tot aquest segon cicle d'educació infantil. Naturalment també aquesta concertació per anys anirà acompanyada d'una millora, que començarà enguany mateix, de la xarxa pública d'educació infantil.

Jurídicament els concerts es regularan, es regulen, per un decret de 20 de març, que és posterior a la data de la seva pregunta, un decret que regula la petició i concessió de concerts. Jo crec que per resumir una mica les característiques, els trets fonamentals d'aquest decret que es regulen, sobretot, als articles 5 i 7, podria comentar que, perquè es donin concerts, s'haurà de tenir una *ratio* mínima de 20 alumnes per unitat, excepte en els casos en què, per necessitat d'escolarització de la població infantil, sigui necessari baixar aquesta *ratio*; que es respecti la *ratio* màxima també establerta en el Reial Decret 1004/91, així com que es compleixin les obligacions referents a temes lingüístics que estableix el Decret de la Comunitat Autònoma 92/97. El concert se subscriurà per quatre anys, per quatre cursos escolars. Per tant, l'aplicació d'aquest decret naturalment ja està en marxa, ja es va obrir en el seu moment el termini de sol·licituds, i el termini de resolució de les sol·licituds acabava aquesta mateixa setmana, no li sé dir exactament quin dia, però crec que era ahir o avui.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Pel que ens ha dit el conseller s'establirà d'una manera gradual. Jo he entès que es generalitzarà a tots els centres concertats que ho sol·licitin, no hi haurà cap tipus de selecció de centres; això vol dir que els pressupostos que hi destinarà la Comunitat Autònoma se suposa que seran suficients. Una qüestió, que no acabam de saber si l'han considerada, és què pot passar en aquells municipis en els quals hi hagi diferents centres d'educació infantil i, aleshores, quins criteris de selecció es faran dins l'àmbit d'aquell municipi o si també es generalitzaran en l'àmbit de tot el municipi?

La qüestió de les infraestructures necessàries per adaptar els centres a aquesta qüestió, sembla que la té prevista i, clar, és evident que aquesta pregunta estava formulada una mica abans de l'existència d'aquest decret en el qual ha fet referència i, d'alguna manera, la nostra pregunta ja havia estat parcialment contestada. Una de les coses que ens interessaven especialment era de quina manera, si d'una manera generalitzada o d'una manera gradual, i amb quins criteris s'establiria aquesta gradualitat.

Una cosa que ens preocupa, evidentment, i en el context d'aquesta pregunta jo crec que s'intueix, és que la canalització de recursos públics cap a l'educació infantil en el sector concertat pugui deixar desemparat el creixement de l'oferta de l'educació infantil a l'ensenyament públic estricte, cosa que creim que seria poc positiva des del nostre punt de vista. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula l'Hble. conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que en cap cas això ha de suposar aquesta possibilitat, a vegades intuïda, d'abandó de l'educació i de la infraestructura, sobretot, pública. Per a nosaltres enguany les actuacions destinades a l'educació infantil a col·legis públics ha estat la primera prioritat a l'hora d'adjudicar reformes, la majoria de les quals tendran lloc al llarg del proper estiu, i enguany en concret hi destinarem uns 200 milions de pessetes que, bàsicament, es destinen a la construcció d'aules noves i a l'adequació dels banys perquè siguin adients per a aquesta població escolar. Per tant, es farà enguany i també en els propers anys un esforç especial en matèria d'infraestructura d'educació infantil a la xarxa pública.

I, efectivament, quant a la implantació en els centres concertats serà gradual, però no serà indiscriminada ni a tots els col·legis. Bàsicament hi ha dos límits: el primer límit és que es farà segons el Decret, hi ha la possibilitat que s'estableixi concert en els centres que ja en tenien, especialment per aquest primer any. Per tant, no es donaran concerts a centres que ara, perquè hi ha la possibilitat, volen oferir educació infantil. Són els centres que ja oferien educació infantil, que poden sol·licitar els concerts. I, naturalment, i això passa, no dic bastant sovint, però passa en educació infantil, naturalment no es donaran concerts als centres que no compleixin els paràmetres mínims perquè així sigui, sobretot en tamany d'aules i en instal·lacions annexes o addicionals: aules multiusos, especialment banys, etc., destinades específicament, segons la normativa vigent, a l'educació infantil.

Per tant, hi haurà també centres -no sé si molts o pocs- que quedaran fora per no complir aquestes condicions mínimes que estableix la normativa estatal vigent perquè hi hagi possibilitat que es concedeixi un concert per part de l'Administració educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 1422/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a *Quaderns d'Educació*.

Passam a la pregunta 1422/98, del Grup Parlamentari Socialista, formulada pel diputat Sr. Pons i Pons sobre quaderns d'educació. Per formular la pregunta té la paraula el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS (Grup Parlamentari Nacionalista-PSM):

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquestes cinc preguntes tenen un objectiu coincident, que és arreplegar informació sobre la publicació *Quaderns d'Educació* que, des de principis d'any, edita la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern balear, una publicació que, a partir del coneixement que en tenim com a lectors, creim que és una publicació que pot tenir una funció important i que crec que pot ésser plenament justificable la seva publicació però sobre la qual ens agradaria tenir una mica més d'informació. Aleshores les preguntes són: quants d'exemplars es publiquen de la revista *Quaderns d'Educació*? Quin és el seu cost? Quina periodicitat té? Quina empresa, persona física o jurídica, realitza la citada publicació? I quin ha estat el sistema d'adjudicació a aquesta empresa, persona física o jurídica, perquè es fes càrrec de l'esmentada edició?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula l'Hble. conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la primera pregunta -quants d'exemplars es publiquen- es publiquen 9.000 exemplars de cada número. Del darrer número, el número d'abril, se'n publicaren 10.000, ja que es varen destinar 1.000 exemplars a la fira Didàctica i s'ha de dir que aquests 1.000 exemplars es varen exhaurir el primer dia que la fira va estar oberta al públic. La nostra intenció era que aquests 9.000 exemplars ordinaris, habituals, ja passassin a ser sempre 10.000 exemplars perquè hi ha moltes peticions, a més de les que ja s'enviaven d'aquests 9.000, d'institucions, biblioteques, la Universitat ha sol·licitat, sobretot el Departament de Ciències de l'Educació, que els enviem bastants més exemplars dels que ja reben i, per tant, fins ara el número d'exemplars era de 9.000 i segurament a partir d'ara, aquest mes ja ha estat així, serà de 10.000.

El cost per número és d'1.700.000 pessetes, i aquesta quantitat inclou tots els conceptes: redacció, maquetació, impressió i distribució de totes les revistes. Val a dir que la distribució entre els docents i també entre les institucions, com és natural, però sobretot entre els docents, es fa de forma individualitzada per a cada un d'ells, al seu domicili.

La periodicitat és mensual. No va començar el mes de gener, va començar tan aviat com es va aprovar..., es va acordar la transferència, és a dir, el mes d'octubre.

Les empreses que realitzen la publicació són, quant a elaboració i maquetació, Consultores de Informació. La impressió, la fa Omni, i la distribució Nou Vent. A més d'això també hi ha col·laboradors, tant a la part d'escriptura com a la part de fotografia.

Quant al sistema d'adjudicació, nosaltres, quan vàrem acordar la transferència, vàrem creure que era una bona idea fer una publicació per informar de totes les qüestions que poguessin interessar el món educatiu, i en aquell moment, repetesc, mes d'octubre de l'any passat, es varen adjudicar els primers números -octubre, novembre i desembre- per concurs negociat sense publicitat, és a dir, no es va fer concurs públic, donat que creïem que havíem de respondre a aquesta urgència. El mes de gener es va convocar concurs públic per a l'adjudicació d'aquest treball i el concurs va quedar desert pel que fa a la seva adjudicació i, com és natural, vàrem posar en marxa un nou concurs públic per procedir a l'adjudicació d'aquest contracte. Per aquesta raó en aquest moment continuam treballant amb aquestes tres empreses en els seus diferents conceptes que ho varen fer des d'un bon principi, i esperam poder adjudicar per la via de concurs tan aviat com es pugui resoldre aquesta qüestió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Simplement vull demanar-li quan acaba el termini de presentació de sol·licitud a aquest concurs públic convocat en aquests moments i quan considera el Sr. Conseller que serà possible que aquest concurs públic tenguí el desenllaç definitiu i s'assigni a l'empresa que tregui el concurs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar, en torn de contrarèplica, té la paraula l'Hble. conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Sí, jo esper que, com a màxim, en un termini de dos mesos es pugui fer efectiva aquesta adjudicació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 1424/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a funcions de la Direcció General d'Educació.

I passam a la següent pregunta, registrada amb el número 1424/98, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM i formulada pel diputat Sr. Pons i Pons, sobre funcions de la Direcció General d'Educació. Per formular la pregunta té la paraula el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vostè sap, Sr. Conseller, que el nomenament d'un director general d'Educació per a cadascuna de les illes va ser objecte d'una certa polèmica, ha estat objecte de preguntes en el Ple del Parlament, i creim que una bona manera d'esborrar totes les sospites sobre el fet que el nomenament d'aquests càrrecs realment respon a la necessitat de l'estructura orgànica de la gestió de l'educació en cada àmbit insular, és que el Govern, vostè mateix ara, pugui explicar detalladament quines són les funcions que realment realitzen aquests directors generals per tal que nosaltres i, a la vegada, els ciutadans, puguem saber que realment són nomenaments plenament justificats. Aquest és l'objectiu de la pregunta, saber si de veritat podem arribar, quatre o cinc mesos després del seu nomenament, a la conclusió que els seus nomenaments són justificables, que són necessàries aquestes figures dins l'organigrama global de la gestió educativa de cada illa i que no en realitat varen ser llocs de col·locació política d'unes determinades persones a les quals el Govern del Partit Popular podia haver considerat que tenia l'obligació de col·locar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar aquesta pregunta té la paraula l'Hble. conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo crec que el treball que han duit a terme aquests tres directors generals, els directors generals de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera, és molt satisfactori. Naturalment, la situació és molt diferent a l'illa de Mallorca respecte a les altres illes. Jo crec que especialment el treball dels directors generals de Menorca i d'Eivissa i Formentera és el treball més remarcable que s'ha fet a nivell..., almanco és aquell del qual jo em sent més satisfet a nivell directiu des de la Conselleria. Un sistema tan gran com el sistema educatiu jo crec que requeria, a Eivissa i Formentera i a Menorca, un responsable polític que pogués ser interlocutor, i també que tengués capacitat executiva, especialment amb els interlocutors del sistema, sindicats i pares. Però al final ha estat molt important per a la fluïdesa i per a la bona relació, diguem, de l'Administració a Palma, amb instituts i col·legis. Per tant jo crec que la labor d'aquests dos directors generals ha estat i és molt bona per al sistema educatiu i ens en sentim molt satisfets.

El seu treball, com és natural, es realitza en coordinació tant amb els directors generals d'àrees concretes com, com és natural, amb mi mateix, amb el conseller. La situació del director general de Mallorca és diferent per la qüestió que treballa en el mateix lloc geogràfic, fins i tot en les mateixes instal·lacions, que directors generals amb atribucions concretes. Per tant, en aquest sentit podríem pensar que el seu treball és més limitat que el treball que es pugui desenvolupar a Eivissa o a Menorca. En qualsevol cas, des de la Conselleria es va pensar que també s'havia d'aprofitar aquesta figura independentment del nom que tenguí per donar, a la vegada, suport a aquests directors generals i, per tant i per això mateix, se li varen encarregar dues qüestions molt concretes: desenvolupar el Pla balear d'investigació i recerca, per un costat, i per un altre desenvolupar els plans concretes dels ensenyaments de règim especial, dels ensenyaments musicals, tot el treball tant ordinari com de nova infraestructura del nou conservatori, i el treball dels plans per desenvolupar l'educació, l'ensenyament d'idiomes i la descentralització de l'Escola d'Idiomes a la nostra comunitat. Per tant realitza la seva labor, el director de Mallorca, i, a més, realitza aquestes qüestions concretes que se li varen assignar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per al torn de rèplica té la paraula el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, pel que ens ha dit hi ha tres figures que tenen una mateixa denominació -director general d'Educació- a Menorca, a Mallorca i a Eivissa i Formentera, però sembla que tenen unes funcions prou diferenciades: mentre els dos primers, el de Menorca i el d'Eivissa i Formentera, d'alguna manera vendrien a ser els representants polítics del Govern balear a Menorca i a Eivissa en matèria educativa -jo he interpretat que vostè diu això- vendrien a ser una espècie de prolongació del mateix conseller o dels directors generals situada a cadascuna d'aquestes illes; el director general, en canvi, de Mallorca vendria a ser una espècie d'assessor, una persona suposadament especialista en unes determinades matèries que, segons vostè mateix diu, dóna suport als mateixos directors generals.

Francament creim que la seva resposta ha posat en evidència que per ventura podria haver estat justificable el nomenament dels directors generals de Menorca i d'Eivissa i Formentera, però per la resposta que vostè ens ha donat, francament creim que no acaba de ser justificable l'existència de la figura del director general d'Educació a Mallorca, perquè l'Administració autonòmica està localitzada físicament a l'illa de Mallorca i, per tant, per les proximitats de totes aquestes coses ho podrien haver fet perfectament persones, tècnics de la mateixa Conselleria d'Educació, se'ls podrien haver encarregat exactament les mateixes feines que s'han encarregat a aquest director general de Mallorca.

D'altra banda hi ha una qüestió interessant, que és que aquestes competències de gestió política i de participar en la gestió territorialitzada a cada illa de la competència d'educació, què s'ha de fer, a través d'una administració perifèrica del Govern balear, o s'ha de fer a través dels consells insulars que, d'alguna manera són els organismes de la Comunitat Autònoma de govern de cada illa? L'article 39 de l'Estatut, entre les possibles competències atribuïbles als consells insulars, hi ha una competència que és la competència d'educació en els termes que s'haurien de fixar oportunament i, aleshores, el Govern n'ha volgut prescindir sense implicar-hi els consells que, d'alguna manera, podrien haver fet aquesta funció perfectament, d'interlocutors polítics, de receptors de les demandes que dins la societat de Menorca i d'Eivissa i Formentera hi hagués pogut haver en relació a l'educació i, en lloc de fer això, s'han inventat unes figures que deixen absolutament de banda els consells insulars, els fan un pont en termes absoluts, ni tan sols s'ho han plantejat -així ho va manifestar vostè a nivell parlamentari en el Ple del Parlament no fa massa temps, si no ho record malament- n'han prescindit absolutament, i han nomenat un director general d'Educació sense cartera a Mallorca que, francament, més enllà de la necessitat d'haver de donar una solució a un cas personal resulta molt difícil d'entendre la cosa.

Vostès supòs que, com que han volgut fer la figuració de no nomenar assessors perquè ja en tenen massa i fins i tot hi ha hagut una tendència del Govern balear de prescindir-ne, han creat un assessor encobert, que és el que acaba essent el director general d'Educació a Mallorca, el Sr. Romero, per tot el que ens ha dit.

Per tant, jo crec que si vostès volen justificar que l'existència d'aquestes tres figures és una existència motivada, és necessari que el Sr. Conseller sigui capaç d'assenyalar moltes més feines concretes i moltes més responsabilitats concretes d'aquests tres gestors que les que avui, en resposta a la nostra pregunta, ens ha ofert. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que no són les mateixes, ni molt manco, les competències executives que pot tenir un assessor de les que pot tenir un director general, per tant, per la importància dels temes que, a aquest director general en concret, se li han encomanat ja, que poden ser, efectivament, ampliables en el futur, era ben convenient que se'l nomenàs com a director general i no com a assessor.

Quant al fet que nosaltres hem prescindit dels consells insulars, jo crec que això no és així en absolut i, a més, administrativament, des del punt de vista estrictament administratiu, no des del punt de vista polític, conviuen en situacions diferents competències que són gestionades no només a Eivissa i Formentera i a Menorca, sinó també a Manacor i a Inca per l'administració perifèrica del Govern balear, especialment Agricultura o Hisenda, amb competències que d'una manera o una altra, dins el que regula el nostre estatut i la Llei de consells insulars, són transferides als consells insulars. Per tant, poden existir els dos sistemes dins el nostre ordenament. Qüestió diferent és que ara, per primera vegada, a més que existeixi aquesta administració perifèrica del Govern balear, s'hagi posat al seu davant un responsable polític, i no només, com fins ara succeïa, el funcionari de major categoria, que era el que normalment duia endavant la feina d'aquesta administració perifèrica, i nosaltres creim que per la importància i el volum d'aquesta matèria ja era necessari posar un responsable política al davant d'aquesta administració perifèrica, com vostè diu, i també creim que de moment, de moment, els fets ens demostren que vàrem encertar en aquesta decisió.

En qualsevol cas, ni hem volgut prescindir ni hem deixat mai de banda, especialment a Eivissa i Formentera i a Menorca, als consells insulars. Jo crec que ben al contrari, no té massa sentit, no té cap sentit, ni té lògica ni és sentit comú deixar de banda els consells insulars. En aquest tema no ho hem fet i no ho pensam fer en el futur. Per tant, la col·laboració és bona i esperem que així continuï en el futur.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 1463/98, de l'Hble. Sr. Diputat Josep I. Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a organització dels actes culturals de la clausura del Dia de les Illes Balears 1998.

Passaríem a la pregunta 1463/98, formulada pel diputat Sr. Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Però abans que el diputat formuli aquesta pregunta, l'Hble. conseller de Cultura ens ha informat que aquesta organització dels actes culturals de la clausura del Dia de les Illes Balears no es va fer des de la Conselleria de Cultura, sinó des de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria.

Atès que es troba en el Parlament l'Hble. conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria, faríem..., se suspendria la sessió per un temps... No, perdó, com que ja és aquí, doncs...

L'Hble. conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria ens ha dit molt amablement que està disposat a entrar a la Comissió perquè se li pugui formular aquesta pregunta. Per tant, donam la benvinguda a l'Hble. conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria del Govern balear.

Per formular la pregunta 1463/98, sobre organització dels actes culturals de la clausura del Dia de les Illes Balears 1998, té la paraula el diputat Sr. Portella i Coll.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, senyores diputades i senyors diputats, és la primera vegada que em sembla que em dirigesc al conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria, perquè no forma part de les comissions en què estic. Esper que no sigui la darrera però que no sigui per una qüestió com aquesta que plantejam avui. Ja és curiós que l'organització de la Diada autonòmica fos a càrrec de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, va ser una de les primeres coses que particularment em va sorprendre, aquesta responsabilitat; allò normal seria que fos de la Conselleria de Presidència o que fos de la Conselleria de Cultura, ja que eren actes culturals allò que es realitzava. Per açò és una primera cosa que em va sorprendre. De fet també em va sorprendre perquè una altra part dels actes finals de la Diada, el contracte dels balls de bot, que tocava més a Agricultura, aquests els va contractar la Conselleria de Presidència per 7.900.000 pessetes. Es va dividir: una part Agricultura, una part Presidència, i eren actes culturals, una cosa un poc rara.

Una altra cosa rara d'aquesta contractació va ser que, clar, es va publicar dia 10 de febrer l'inici del concurs per a la licitació d'ofertes per dur a càrrec els actes finals, culturals i artístics, de la Diada, uns actes que començaven, si fa no fa, dia 2 o 3 de març, eren durant una setmana i començaven dia 2 o 3 de març, i aquest concurs acabava dia 27 de febrer; es va donar el concurs dia 27 de febrer a l'empresa *La Moderna, organizaciones y dirección de acontecimientos*, Societat Limitada.

Bé, jo per la qüestió professional faig feina des de fa molts d'anys organitzant música, teatre, festes, organitzacions d'aquest tipus a un ajuntament, i sé que quan s'organitza una activitat d'aquesta casta tres o quatre mesos fan falta i, clar, quan vaig veure que l'empresa adjudicatària ho havia de fer en tres o quatre dies, vaig pensar que, o jo ho faig molt malament, que he de menester tres o quatre mesos per organitzar una cosa d'aquest tipus, o bé aquí hi ha una cosa que no consona, perquè és impossible, si sabem com funcionen els contractes amb artistes, amb grups, les relacions amb els mànagers, les relacions amb entitats, el contracte d'equips de música, els desplaçaments perquè hi havia activitats a les illes de Menorca i Eivissa, estades, etc., etc., és impossible en tres o quatre dies poder organitzar una activitat que era de 30 actes públics. Era impossible. Jo ja li demanaré consell de com ho fan en tres o quatre dies perquè em servirà quan deixi de ser diputat i torni a fer la feina que feia, perquè és una cosa que sempre s'aprèn, dels altres, no?, però jo açò ho faig en tres o quatre mesos; em va estranyar.

I també em va estranyar perquè dins el món de l'art -artistes, músics, actors, teatre, balls- tots ens coneixem, a Balears, i més si és dins aquest món: ens coneixem mànagers, ens coneixem empresaris, ens coneixem grups, i tal, i, clar, quan et coneixes et vas dient coses: "si m'han dit açò, si m'han contractat per fer un *bolo* tal dia a tal banda, si el Govern balear prepara açò i dia 3 de març tenc aquesta actuació, si el de *La Moderna* em van venir a veure..."

Jo li parl del mes de gener, li parl del mes de gener, més d'un mes abans d'adjudicar aquest contracte. I jo li faig una pregunta, com a grup parlamentari, molt senzilla, i esper que la resposta faci que s'acabi aquest assumpte i que aquest assumpte no tenguí una continuació, que no tenguí una continuació més seriosa de la que pot ser una pregunta, i la pregunta és: hi havia cap empresa o entitat que estava organitzant els actes finals de la Diada de la Comunitat Autònoma abans de l'adjudicació del contracte? Hi era?

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Contractada pel Govern? Perdó, perdó.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, un momentet. Ha acabat la pregunta, Sr. Diputat?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí, sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula l'Hble. conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Supòs que vostè a la pregunta fa referència al fet de si hi havia cap empresa contractada pel Govern o que, per compte del Govern, fes això, en nom del Govern.

Bé, jo li dic que no. En allò que es refereix a nosaltres i vostè sap, com diu molt bé, que la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria va contractar una part dels actes que s'havien de celebrar i corresponen a tot el que era el mercat tradicional o d'època que s'havia de fer que, a rel d'això, va ser quan ens adjudicaren a nosaltres o nosaltres ens encarregàrem de fer la contractació, i lligat a la idea de mercat de productes o mercat ambientat en l'època medieval, vàrem lligar també els actes que se celebraren aquell dia, i per això es va contractar a través de la Conselleria de Comerç i Indústria.

Però, de tota manera, li vull aclarir que, els actes de la diada, no els organitza una conselleria, els organitza el Govern, i llavors cada departament es cuida d'allò que proposa o fins i tot d'allò que se li pugui encarregar per part de l'organisme que coordina aquestes històries.

Ja li dic i li insistesc: nosaltres no encarregàrem cap gestió, cap acte, ni cap feina, ni cap -no sé com dir-li més- cap sinònim de feina, no l'encarregàrem a cap empresa fins que es va adjudicar el concurs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per al torn de rèplica té la paraula el diputat Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Bé, la pregunta anava dirigida al Govern de les Illes Balears -jo no he triat la conselleria- i feia referència als actes finals i, lògicament, vostè, com a responsable d'aquesta conselleria que va fer el contracte concret d'aquesta part dels actes, m'ha respost.

Bé, vostè diu que el Govern no va contractar ni va encarregar a cap empresa perquè fes els actes. Hi havia una empresa que era, curiosament, la que va ser concessionària final, *La Moderna*, que un mes abans feia papers per contractar els actes finals de la Diada, i per açò aquest tema tindrà continuïtat, perquè la resposta ha estat errònia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Jo simplement he de dir, Sra. Presidenta, que em sembla molt bé que tengui la continuïtat que vulgui. Jo quasi em sorprèn, perquè supòs que deu tenir l'expedient de contractació que correspon a la meua conselleria i si no li ha arribat jo tenc record que a principis d'abril vaig firma la remissió de documentació, i podrà comprovar que l'expedient, o almanco en el que jo (...), se sotmet a totes les exigències legals. Sí veurà alguna documentació en què, efectivament, aquesta empresa adjudicatària feia el que ella denominava uns contractes de reserva de serveis entre ella i els diversos grups per garantir i demostrar davant el Govern que estava disposada o que estava en condicions de complir, però ni en això va intervenir el Govern ni vàrem tenir coneixement que parlava amb aquests grups o amb aquestes associacions quan va presentar la documentació. Vostè podrà veure això amb aquests documents i, llavors, podrà treure les conclusions que li semblin més oportunes.

Però jo li insistesc: nosaltres no vàrem encarregar res a ningú; simplement traguérem el plec per al concurs i aquesta empresa, que llavors va ser l'adjudicatària, a part de la documentació necessària ja va presentar uns documents firmats entre els representants de l'empresa i, aquí tenc..., ara no sé quina empresa és, *Hijos de Emilio Arduravega*, Comunitat de Béns, Associació de les (...), Ministrils de Sant Feliu..., en fi, hi ha una sèrie d'agrupacions que llavors varen intervenir que firmaven el que denominen aquí "contracte de reserva de serveis", un de data de 17 de febrer, n'hi ha de 23..., amb el qual aquestes associacions es comprometien davant aquesta empresa, que llavors va ser l'adjudicatària, a dur endavant aquesta labor. Però clar, en això no intervé l'Administració, i si vostè em pregunta com és possible que aquesta societat que es diu *La Moderna* fes això, miri, això ja no li puc contestar perquè jo no tenc cap relació amb aquesta empresa com per poder-li explicar els actes que pugui fer previs i externs a la relació amb l'Administració.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Agraïm la seva presència en aquesta comissió.

I passam al segon punt de l'ordre del dia...

EL SR. (...):

Sra. Presidenta, per una qüestió d'ordre, jo pregaria que el que és un tràmit de preguntes sigui un tràmit de preguntes i no d'interpel·lacions, perquè entenem que tant les preguntes com les respostes són prou llargues com perquè puguin ser qualificades com a preguntes. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Prenem nota. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 1623/98, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a formació de llengua catalana del professorat en horari de permanència en el centre del personal docent.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, relatiu a proposicions no de llei, i començarem per la primera, registrada amb el número 1623/98, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, sobre formació de llengua catalana del professorat en horari de permanència en el centre del personal docent. Per defensar la Proposició no de llei té la paraula el diputat Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta proposició no de llei no sé si serà un relat curt o una narració llarga, perquè clar, igual la diferència entre relat i narració és com entre pregunta i interpel·lació, que segons el nombre de minuts pot ser una cosa o pot ser l'altra, i queden en aquest caire ambigu com els literats quan escriuen: si tenen més o menys de 10 fulls és un relat, és una narració, és un conte, o és una novel·leta curta; és molt difícil i tots intentam que les intervencions siguin breus i almanco aquest diputat sí que ho intenta, que siguin breus.

Aquesta qüestió, que és una proposició no de llei, va en relació també, lògicament, a la rebuda de les competències en matèria d'educació a la nostra comunitat autònoma, i el tema de reciclatge de català per al professorat a les Illes Balears. Aquestes competències van venir dotades amb un pressupost addicional de 1.500 milions anuals en matèria de normalització lingüística dins el sistema educatiu, que s'han d'invertir dins aquest sistema educatiu. Per tant, és un finançament important per poder dur a terme actuacions en aquest sentit més favorables o de més impuls. Lògicament, per fer normal l'ús de la llengua dins l'escola, i si tenim en compte també el contingut del decret que es va anomenar Decret de mínims, una part important és el coneixement dels docents de la llengua catalana, dels coneixements suficients per poder emprar-la adequadament, segons indica aquest decret, que el mateix decret indica que, en cas de no coneixement, hi podria haver excepcions a allò que es preveu.

Hem intentat tenir les dades sobre quina és la situació actual sobre reciclatge del professorat en català, i les darreres dades, que són dades de la Conselleria de Cultura i del Ministeri, del MEC, són de l'any 1995, les que hem tengut nosaltres com a fiables. Posteriorment s'han fet estudis de forma intermitent i no coneixem nosaltres dades més recents sobre aquesta qüestió. Amb aquestes dades veim que dins el sistema públic, dins l'educació primària, tenien el reciclatge de català un total de 2.043 docents, que és un 61%. No el tenien un total de 1.266, que és un 39%. A secundària, dins la pública, el tenien 766, que és un 34%, i no el tenien 1.512, que és un 66%. En números totals dins el sistema públic tenien el reciclatge de català 2.809 persones, professors i professores, que és un 50,2%, i no el tenien 2.778, que és un 49,8%. Mig i mig dins el sistema públic després de molts anys, ja, de funcionament d'aquest sistema; per tant, un dèficit important.

Dins la privada concertada, disposaven dins la primària del reciclatge 555 persones, que és un 47%, i no en disposaven 607, que és un 53%. I dins secundària en disposaven 181, que és un 36%, i no en disposaven 319, que és un 64%. Els totals dins la privada concertada serien: sí un 44%, no un 56%, i els totals generals dins el sistema a les Illes Balears -ja dic, en dades del 1995- que sí 3.545, un 49%, i que no 3.704 persones que és un 51%. Açò són dades de la conselleria i del ministeri, publicades, i que per tant estan a l'abast de tothom.

Nosaltres feim la reflexió que hi ha una situació que necessita un major impuls, un major esforç per part del Govern balear, i trobam, recollint també peticions que fan els mateixos sindicats de l'ensenyament, que una de les formes en què es poden invertir aquests 1.500 milions de pessetes i que també es pot invertir la situació, és incorporar el reciclatge de català dins l'horari lectiu, o dins l'horari escolar dels docents. L'any 98 van aconseguir la titulació, el reciclatge, 500 professors i, per tant, a aquest ritme, i és un ritme decreixent, podem pensar que fins d'aquí a 10, 12 anys, no estaria completat el que per a nosaltres seria el màxim, que seria el cent per cent. També per illes la situació és molt millor a Menorca, mitjana a Mallorca i deficient a Eivissa, amb la qüestió relativa que a Eivissa hi ha molts d'interins i que, per tant, és molt difícil que aquestes dades siguin iguals d'un any per altre; per tant, es fa difícil dir, per illes, com estan les qüestions, sinó que és una cosa que muda molt d'un any per l'altre, i també és cert que a Eivissa és una de les illes amb menor nivell, també és cert que és l'illa amb major matriculació als cursos de reciclatge, per compensar el menor nivell.

La proposta és senzilla: fer que els cursos de reciclatge es facin en horari escolar, en horari de feina, i que, en tot cas, si hi ha d'haver substitucions d'aquestes hores que es dediquen als cursos de reciclatge, s'inverteixi aquesta part dels 1.500 milions obtinguts a la transferència per aquest motiu.

La Proposició en concret és aquesta: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern balear a establir les iniciatives de reciclatge en llengua catalana dins l'horari de permanència en el centre del personal docent". Concretament aquesta és la proposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per al torn de fixació de posicions i per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el nostre grup donarà suport a aquesta proposició no de llei. En realitat, la proposta que formula és una proposta que des de sempre hem tengut en els nostres programes i diverses iniciatives que hem mantingut al llarg dels anys en aquest parlament també han anat per aquest camí. A més a més creim que és un fet de justícia que ara, quan l'administració de l'educació ja correspon al Govern balear, tots aquells ensenyants que, val a dir, que tots els que ja tenen reciclatge en aquests moments s'han reciclat a força de voluntarisme, en horaris que no eren els seus horaris de treball, etc., i per tant tenen molt de mèrit, se'ls hauria de reconèixer aquest mèrit.

Però una cosa és evident, i és que ara hauríem de normalitzar la situació perquè en el passat, en diverses qüestions, l'ensenyament de la llengua catalana o el reciclatge de llengua catalana pot haver rebut, per part de l'Administració, un tractament que no era igualitari; per exemple, en relació a la qüestió del reciclatge d'anglès o, fins i tot, de l'ensenyament de l'anglès que permetia desdoblament de classes o va permetre una temporada que determinat professorat, davant la necessitat d'una major quantitat de personal capacitat per impartir l'assignatura d'anglès en el moment en què l'assignatura d'anglès va desplaçar rapidíssimament i en pocs anys les classes de francès que tradicionalment havien existit, es va fer un tractament intensiu de reciclatge de professorat de llengua anglesa dins horari de classe, cosa que mai no va succeir en el cas de la llengua catalana.

Per tant, creim que seria hora que ara que es disposa d'una quantitat, que són aquests 1.500 milions de pessetes, que suposadament ha estat rebuda per l'Administració balear de l'Estat per dedicar-la precisament a resoldre els costos afegits que la normalització lingüística implica, una part d'aquests 1.500 milions de pessetes es poguessin dedicar a aquesta qüestió, i això, sobretot, no seria fer un favor als ensenyants que fins ara no han volgut fer el reciclatge, sinó sobretot seria fer un favor al sistema educatiu, perquè el capacitaria en més poc temps i probablement amb més eficàcia i en termes absoluts de tots els seus professionals, per poder impartir l'ensenyament totalment o parcialment en la llengua pròpia de les nostres illes.

Per tot això, evidentment el nostre grup donarà suport a una proposició no de llei, ja que proposa una qüestió en la qual el nostre grup, des de sempre, ha estat d'acord. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo crec que aquest és un tema prou delicat per no ventilar-lo amb una simple intervenció; m'agradaria fer una mica d'anàlisi del que ha estat el reciclatge durant aquests anys, ja molts d'anys, i quines raons poden explicar les xifres que, encara que estaven una mica endarrerides, ha donat el Sr. Portella, idò indiquen, si més no, jo crec que tres coses. En primer lloc, que hem muntat un sistema formatiu poc eficaç: els recursos que s'han invertit tant per part de l'Administració central com per part de l'Administració autonòmica amb molta més partida, naturalment, durant tants d'anys realment han donat uns resultats poc eficients. Naturalment hauríem de tenir molta més gent reciclada.

Per què s'ha produït això? Jo crec que s'ha produït per dos motius fonamentals: Un, perquè, si bé a nivell d'educació primària és més comprensible, a nivell d'educació secundària no té cap explicació, i això ho hem dit en altres intervencions parlamentàries, és el nivell d'exigència; estam habilitant uns professors perquè facin l'ensenyament en català, no preparam professors de llengua catalana; per tant, habilitam professors de matemàtiques, de geografia, de perruqueria, de mecànica, de cuina, per fer les seves classes en llengua catalana, i el nivell d'exigència per obtenir aquestes habilitacions inclou tota una sèrie d'especificitats sociolingüístiques, morfosintàctiques, etc., etc., molt, molt, però molt superiors a allò que després els professors necessiten per exercir el seu ensenyament i, per tant, hi ha, dins el professorat, dins aquest professorat, un sentiment de fer una cosa inútil i fins i tot agressiva cap a l'esforç que ells estarien disposats a fer per fer un ensenyament en català correcte, i aquesta és una cosa que nosaltres venim dient durant molt de temps. No té per què, un professor de tecnologia administrativa, conèixer els problemes de les llengües en contacte, perquè tampoc no ho sabem del castellà, i no obstant això, ningú no qüestiona la capacitat de fer l'ensenyament en castellà.

Per tant jo crec que hi ha hagut, per part del professorat, una resistència a invertir tant de temps en adquirir uns coneixements que ells no consideren adequats. Per això, si analitzam les matrícules cada any en el reciclatge i els resultats obtinguts, aquí sí que podem parlar de fracàs escolar, això sí que realment és un fracàs escolar important. Per tant, jo demanaria un replantejament d'això, i ho demanaria al tercer conseller -com diria el Sr. Diéguez- perquè ho he demanat a tots, i crec que no hi ha hagut una voluntat de facilitar això que seria ben rebut pel professorat. Agraesc que el conseller sigui aquí, encara que no en tengués obligació, perquè crec que si ell vol fer alguna mesura que sigui rebuda, ben rebuda pel professorat, a més d'augmentar-li el sou, potser aquesta en seria una.

Llavors, també és vera que hi ha hagut algun professorat, detectat claríssimament, que manté -respecte a això- resistències de tipus ideològic, i aquests estan sense reciclar-se.

Una mesura d'aquestes característiques, posada avui, de qualque manera primària aquells que no han fet l'esforç durant tots aquests anys i han tengut el reciclatge, primer, sense cap compensació, i llavors amb una compensació en horari no escolar, que supòs que es continua mantenint. Clar, a vegades, jo crec que els ciutadans i els funcionaris, també pensar que rebran precisament els beneficis aquells que manco s'han esforçat, idò pensen: "Vaja!". En tot cas, si es fes això, jo demanaria que a aquells que ja el tenen els regalassin una canastra per Nadal, com a mínim, perquè ja han fet l'esforç.

Jo crec que el que seria interessant és que la Conselleria, ara que té exclusivament les competències, no té el problema, sempre afegit, de discutir-ho amb una altra administració, que per molt bones relacions i voluntat que hi hagi sempre és complexa...

(Pausa)

Bé, jo crec que allò que valia la pena, seriosament, és que la Conselleria, que té les xifres, les té, sap on estan situats, amb noms i llinatges, cadascun dels professors que no tenen el reciclatge o que en tenen un poquet i que l'han abandonat, etc., etc., dissenyà un pla especial, amb un termini, i llavors, afegint a això determinades mesures de tipus administratiu que ja es varen posar en marxa, com és el fet que les places siguin bilingües i per accedir a aquestes places faci falta necessàriament el reciclatge, que les habilitacions transitòries que es donaren un dia es facin acabar i s'apliqui la legislació vigent, jo crec que, si a més d'això, posam, facilitam -potser a determinades zones geogràfiques no hi ha una facilitat d'accés al curs- per tant, utilitzant sistemes com a projectes de formació en centres, etc., etc., jo crec que en un termini, possiblement, de tres anys, es podria reciclar el conjunt de la gent.

Per tant, nosaltres ens abstenem a una proposició, no perquè no considerem que aquesta pogués ésser una mesura aplicable, però dins un conjunt d'altres mesures, no introduir això com a element exclusiu de reciclatge en aquest moment. Creim que pot ser utilitzable, no necessàriament dins l'horari escolar del curs acadèmic, pot ser utilitzable amb determinades fórmules d'estímul en els mesos que no són de curs, com ja es va fer amb cursos d'anglès i d'educació infantil, durant el mes de juliol i el mes de setembre, etc. Crec que s'hi ha de posar imaginació sobre aquest tema i no ventilar-lo amb una solució simplement de posar-lo dins l'horari lectiu que, a més, recordaré que la Llei de normalització lingüística diu específicament que es farà dins horari no lectiu; per tant, hi ha un article de la Llei de normalització lingüística que no sé per què s'hi posà, però per qualche cosa s'hi degué posar i, en tot cas, convendria que el derogassin. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. La meua intervenció serà curta perquè pensam que el criteri del Govern està clar i molt ben establert en aquest sentit, repreneu un poc les paraules del portaveu que m'ha precedit en la paraula. És una qüestió bastant complexa, no és banal, emperò vagi per endavant que el nostre grup no donarà suport a aquesta proposició formulada pel Grup d'Esquerra Unida, en base al fet que nosaltres pensam que el Govern balear afavoreix el reciclatge del professorat en llengua catalana en dos amplexos camps, per una part, mitjançant la possibilitat, com saben tots vostès, de la flexibilització de l'horari d'obligada permanència en els centres d'aquest professorat no reciclat, i, per altra banda, com també saben vostès, i s'ha debatut per activa i per passiva en aquesta casa, mitjançant l'ample ventall d'iniciatives de formació diverses que incentiva el Govern balear en els seus diferents vessants, que permeten tant per correspondència com a distància o mitjançant els diferents cursos que hi ha l'abast fora de l'horari lectiu.

Per tant, nosaltres pensam que aquests dos instruments permeten prou que el professorat es pugui reciclar sense gaires dificultats.

Bàsicament, aquests són els arguments que fa servir el nostre grup, com he dit abans, per no donar suport a aquesta proposició. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Abans d'iniciar el torn de rèplica, i per tal que quedi enregistrat, el diputat Sr. Balanzat substitueix la diputada Sra. Vidal.

En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Primer, hem d'agrair, supòs, el suport moral del Sr. Balanzat, que ha arribat quan ja estava començant aquest punt de l'ordre del dia, i també el suport del Grup Nacionalista, amb el qual coincidim tant en l'anàlisi com en les mesures a prendre per tal de poder corregir o impulsar el nivell de reciclatge dels nostres docents a les Illes Balears i, sobretot, a partir d'aquesta recepció de les competències educatives i del finançament important, de 1.500 milions, per destinar a la normalització lingüística dins el sistema educatiu, el Sr. Damia Pons ha dit que se suposava que s'hi destinarien, nosaltres també ho suposam, i veurem a final d'any si aquestes suposicions són certes o incertes.

Quant a la intervenció que ha fet el Sr. Andreu Crespi, com a portaveu del Grup Socialista, jo he d'estar d'acord amb ell que és un problema complex, com també ha dit el Sr. Simó Gornés, del Grup Popular, i les solucions no són unidireccionals. Aquesta que aportam nosaltres és una solució que nosaltres creim que és important que es posi en marxa.

El Sr. Crespi, tal vegada, ha fet una intervenció, i que em perdoni, però..., sobre una proposició no de llei del Grup d'Esquerra Unida amb una interpel·lació al Govern sobre un tema diferent, que ja va ser tractat en plenari del Parlament balear, una proposta que va presentar precisament el Grup Socialista fa un parell d'anys, que no va tenir èxit, i jo record que (...) Grup d'Esquerra Unida van ser crítics amb aquella proposta que es feia, quant al nivell d'exigència dels cursos de reciclatge, perquè nosaltres entenem que el nivell d'exigència és el mateix per al català que per al castellà, de coneixement de la llengua del professorat, i que, aquesta igualtat de coneixement, ha de ser per als dos idiomes.

També, quant als docents que fins ara no tenen el reciclatge de català en relació amb els que el tenen, si premiam el no i castigam el sí, de qui fins ara de forma voluntària i de forma més sacrificada o amb més interès s'hi ha dedicat, i jo crec que la solució l'ha donada, davant aquest dilema, el portaveu del Grup Nacionalista, que el que premiam és l'escola, el que premiam és disposar d'una escola amb coneixement de la llengua, suficient, perquè la normalització lingüística sigui real i complerta, i no creim que sigui massa convenient frivoltzar aquesta qüestió i dir que als ja reciclats se'ls pot enviar una canastra per Nadal. Hi ha altres solucions molt més correctes i, de fet, quan tots els sindicats coincideixen amb aquesta petició, i si els sindicats tenen coneixement més concret d'aquestes qüestions, per qualche cosa serà.

Quant a la intervenció molt curta i molt breu del Grup Popular, també seré breu. Quant a aquestes mesures transitòries o secundàries de flexibilització d'horari, que, bé, que era un projecte, però no sabem fins quin punt es realitza, tal vegada el Sr. Simó Gornés ens podrà concretar aquesta afirmació que ha fet d'aquestes possibilitats, fins quin punt s'han utilitzat, quants professors han utilitzat aquesta flexibilització d'horaris per fer els cursos de reciclatge, etc., informacions més concretes de què disposarà, dels quals nosaltres no disposam, o d'altres, arriben a un punt final, arriben al punt final de les xifres que hem donat, les xifres són les xifres, són les dades. En aquest moment, després d'any anys, hi ha més d'un 50% de professors, de docents, amb reciclatge de català, aquesta és la realitat, i davant aquesta realitat, mesures transitòries, mesures complementàries, poden ajudar, però una de les principals mesures que nosaltres creim, que nosaltres defensam, és aquesta que contempla la nostra proposició no de llei, que es faci en horari de permanència en el centre, que és diferent a l'horari lectiu que tal vegada diu la Llei de normalització lingüística, una cosa és l'horari lectiu i una altra seria, tal vegada, l'horari de permanència en el centre.

En aquests sentit va la proposta i en aquest sentit la defensam, perquè, si no, el procés continua sent lent i la urgència és molt més prioritària que aquest procés lent que seguim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Dins l'ordre de substitucions, el diputat Sr. Vicent Tur substitueix el Sr. Antoni Josep Diéguez.

Passam al torn de contrarèplica. Per part del Grup Nacionalista-PSM..., no vol intervenir. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Bé, jo crec que no he volgut reprendre una interpel·lació, com ha dit el Sr. Portella, que ja va tenir lloc en aquesta cambra, sinó que he volgut fixar la posició, la qual, naturalment, coincideix amb la que vàrem tenir en el seu dia, lògicament hi ha de coincidir, perquè intentam tenir una certa coherència especial i temporal. Per tant, si en un moment defensàrem una cosa, la continuam defensant, i la continuam defensant perquè continuam parlant amb els professors de matemàtiques, de física, de tecnologia administrativa, d'anglès, de català i d'altres coses. Per tant, la percepció de la inadequació del nivell d'exigència entre el professorat continua sent la mateixa; diria jo que ha crescut, perquè qui la tenia, i la tenien poca, ja l'han fet, el reciclatge, ara queda (...) molta. Per tant, cada vegada, aquest nivell va creixent.

Jo crec que, quan un conjunt important de persones té un cert sentiment, els diputats i diputades d'aquesta cambra hi hem de ser sensibles, i, per tant, hem d'instrumentar els mètodes i els procediments per aconseguir allò que volem. Hem de dissenyar les tàctiques i les estratègies necessàries perquè aquesta gent que realment no es recicla, ho faci, que ho faci de bona gana i amb bona voluntat, i jo demanaria al Sr. Portella que, en les seves estades a Menorca, vagi als centres de formació professional i als instituts de batxillerat i parli amb aquests professors d'altres assignatures, a veure si els importen gaire totes aquestes qüestions de tipus sociolingüístic. Jo, quan estudiava llengua castellana, ja en fa molts anys, no record haver-les estudiat mai. I bé, amb un accent una mica forçat, crec que m'expres bastant satisfactòriament tant en castellà com en català, i tampoc no vaig estudiar català.

Però bé, nosaltres tampoc no estaríem d'acord amb la posició que ha manifestat l'altre grup que aquí exposa.

Jo crec que no hi hem fet el que seria suficient, és ver que no hem fet el suficient per aconseguir això, i jo el que demanaria, podríem arribar a motivar una proposta conjunta amb els altres grups perquè el Govern de la comunitat, la conselleria en particular, presentàs en el Parlament un pla. Això no eximeix que aquesta proposta que fa Esquerra Unida es pogués incloure com un dels elements d'aquest pla, però crec que ho hem de contemplar amb tota la totalitat i no com una cosa exclusiva i exclouent.

Per altra banda, ens pareix bé que s'inverteixin més recursos, ara que n'hi ha, i són transferits específicament amb aquest motiu de normalització lingüística, com altres coses que hem de fer en els centres, de perfeccionament, crec que l'oferta formativa no és suficient, jo sempre he cregut que el tema de reciclatge s'havia d'haver imbricat clarament en les activitats formatives dels centres de professors, no una activitat al marge i donada en exclusiva a la institució universitària, em pareix que la xarxa de formació era suficientment ampla per diversificar-la i per tenir altres fórmules d'accedir a l'habilitació per poder impartir la llengua catalana.

Jo crec que quan hi ha un desig de normalitzar una cosa, el que s'ha de fer és donar el màxim de facilitats, no restringir les coses, perquè posar portes a una cosa que tu vols és aconseguir precisament el contrari del que tu vols, i això és en bona mesura alguna de les coses que han fet en aquest tema en concret.

Per tant, nosaltres ens abstenem davant aquesta proposició, més que res perquè la consideram insuficient, no perquè estiguem en contra que sigui un element utilitzable a un conjunt de mesures. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo em cenyiré a la rèplica del Sr. Portella quant a l'envit que ens ha plantejat sobre xifres de professors que s'han acollit a aquest procediment de flexibilització. Evidentment, jo no tenc les dades aquí, però estic segur que el Govern, molt gustosament, les podrà facilitar en el moment que així es requereixin.

Nosaltres volem expressar una altra vegada la nostra confiança en els instruments de què disposa el Govern balear per possibilitar el reciclatge d'aquest professorat, i estam segurs que enguany, quan tenim les competències i es treballa en l'aplicació i en aconseguir un model educatiu propi, aquesta oferta formativa per part dels professors es recollirà prou en aquest model. És qüestió de temps.

Ens consta que la Conselleria d'Educació treballa fermament en aquest sentit, i he d'expressar una altra vegada el nostre desacord amb aquesta proposició. És més, jo em faig una altra pregunta: Si el criteri del Govern fos a l'inrevés, si el Govern balear obligués a fer aquest reciclatge als professors en hores lectives, em deman jo: Ens trobaríem amb una proposició en sentit contrari en aquesta casa? Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Acabat el debat, passam a la votació del text de la proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sra. Presidenta. El resultat de la votació ha estat: Vots a favor, 3; en contra, 8; abstencions, 2.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Lletrat.

Queda, per tant, atesa aquesta votació, rebutjada la Proposició no de llei 1623/98.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 1768/98, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a política d'igualtat en l'accés a la Universitat de les Illes Balears.

Passam a la darrera proposició no de llei, la RGE número 1768/98, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, sobre política d'igualtat en l'accés a la Universitat de les Illes Balears. Per defensar la proposició no de llei, té la paraula el diputat Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. Explicarem ja aquesta proposició no de llei que presentam davant aquesta comissió.

En el curs present, 97-98, en filologia catalana, hi ha matriculats en la universitat, un 92% d'estudiants de Mallorca, 4'7 de Menorca, 2'7 d'Eivissa i Formentera. En filologia hispànica, 95'3 de Mallorca; 1'4 de Menorca; 3'3 d'Eivissa i Formentera. En filosofia, 95% de Mallorca, 1'7 de Menorca, 3% d'Eivissa i Formentera. En geografia, 96'3% de Mallorca, 2'8% de Menorca, 1'9 d'Eivissa i Formentera. En història, 90'8 de Mallorca, 6'7 de Menorca, 2'5 d'Eivissa i Formentera. En història de l'art, 89'4% de Mallorca, 5'8 de Menorca, 4'8 d'Eivissa i Formentera. En psicologia, 93'5% de Mallorca, 4% de Menorca, 2'5% d'Eivissa i Formentera. En psicopedagogia, 88'8% de Mallorca, 6'6 de Menorca, 4'6 d'Eivissa i Formentera. En ciències de l'educació, 91'6% de Mallorca, 5'7% de Menorca, 2'7% d'Eivissa i Formentera. En educació social, 94'7% de Mallorca, 1'9% de Menorca, 3'4% d'Eivissa i Formentera. En magisteri, 81'5% de Mallorca, 9'4% de Menorca i 9'1 d'Eivissa i Formentera. En infermeria, 97'5% de Mallorca, 1'4% de Menorca, 1'1% d'Eivissa i Formentera. En dret, 95'8 de Mallorca, 1'7% de Menorca, 2'5% d'Eivissa i Formentera. En empreses i activitats turístiques, 96'6% de Mallorca, 2'6% de Menorca, 0'8% d'Eivissa i Formentera. En treball social, 90'2% de Mallorca, 7'8 de Menorca, 2% d'Eivissa i Formentera. En direcció d'empreses, 93'3% de Mallorca, 2'7% de Menorca, 4% d'Eivissa i Formentera. En econòmiques, 97'2% de Mallorca, 0'6% de Menorca, 2'2% d'Eivissa i Formentera. En empresarials, 88'7% a Mallorca, 4'9% a Menorca, 6'4 d'Eivissa i Formentera. En física, 97'5% de Mallorca, 0% de Menorca, 2'5 d'Eivissa i Formentera. En química, 94% de Mallorca, 6% de Menorca, 0% d'Eivissa i Formentera. En biologia, 93'6% de Mallorca, 2'1% de Menorca, 4'3% d'Eivissa i Formentera. En altres estudis, 90% de Mallorca, 5'9 de Menorca, 4'9 d'Eivissa i Formentera. En total, dels estudiants matriculats a la universitat i escoles superiors, hi ha un 93'1% de Mallorca, un 3'1% de Menorca, un 3'4 d'Eivissa i el 0'4 de Formentera.

Vostès hi observaran que la diferència de proporció de percentatges amb la diferència de percentatges poblacionals és evident, si tenim en compte que Menorca representa un 9 o 10% de la població, que Eivissa un 10 o 11% de la població de les Illes Balears i que Mallorca representa un 80%, més o menys, de la població.

Quant a la relació d'estudiants universitaris amb la població total, Mallorca és un 1'9% de la població de Mallorca; de Menorca, el 0'8% de la població de Menorca, i d'Eivissa, el 0'5% en relació amb la població total d'Eivissa.

Si tenim en compte la relació d'estudiants universitaris a la UIB amb la població jove, que és la principal població estudiantil universitària, que no és l'única, hi trobam la població de 16 a 29 anys, i segons dades de l'any passat del Govern balear, que a Mallorca representa un 8'48% de la població de 16 a 29 anys, que a Menorca representa un 3'44% i que a Eivissa i Formentera, sumades, representa un 2'57%.

No m'hi allargaré, encara que són estudis interessants que vàrem fer a partir de dades del Govern sobre l'evolució en aquests darrers anys, però és una evolució lleugerament negativa, amb una tendència negativa, en els darrers anys. Si tenim en compte l'índex de població universitària a les Illes Balears, l'índex és el segon dels darrers de totes les comunitats autònomes, per tant, les Illes Balears és una comunitat autònoma amb molt poca població universitària, segona per la cua, i dins aquesta molt poca població universitària, Menorca i Eivissa són encara molt manco població universitària.

De l'estudi de les dades de matriculació hem destacat aquests elements que ja els hem dit. Aquest primer és d'àmbit general, el baix índex d'estudiants en relació amb mitjanes de l'Estat espanyol i de la Unió Europea, el segon, i és el que motiva aquesta moció, és el de la desigualtat entre els índexs d'estudiants de Mallorca i de les altres illes. La realitat és que l'índex d'estudiants universitaris de Mallorca duplica el de Menorca i encara més el d'Eivissa i Formentera, i aquesta abismal diferència només es corregeix lleugerament si aplicam la variable d'estudiants que cursen estudis universitaris fora de les illes, de la qual cosa tenim les dades, només corregeix en dos punts en el cas de Menorca i en un punt en el cas d'Eivissa aquestes xifres que hem dit fins ara.

Naturalment, el nivell de formació d'una societat no depèn únicament, supòs que qualche portaveu ho pot dir, però jo ja ho dic per endavant, que l'índex de formació d'una societat no depèn únicament dels índexs de formació universitària, no únicament, i de formació superior, però no hi ha dubte que aquests índexs, que aquesta formació superior i universitària ens donen una idea sobre que durant aquests anys es consoliden nivells de preparació, es consoliden a cada illa nivells de preparació dels joves, de les persones, diferents, i això amb una progressió cap al futur, i en una societat preparada, que es vol preparar per al futur i en una societat que es vol que sigui competitiva, i açò parteix de les pròpies paraules del president del Govern, que hem de preparar una societat per a la competència, aquesta diferència de formació a cada una de les illes, a la llarga, pot tenir resultats catastròfics, dolents, de crear societats diferents a cada una de les illes.

La principal causa d'aquestes diferències, per a nosaltres, radica en la desigual càrrega econòmica que representa la realització d'estudis universitaris o superiors, molt superiors, lògicament, per a les famílies menorquines, eivissenques i formentereres. Aquesta càrrega, que es pot situar en un cost d'un milió de pessetes anual, per any, incideix principalment en aquelles famílies de rendes baixes, aquesta càrrega econòmica, que ja és geogràfica, també és una càrrega social que afecta, sobretot, les famílies de rendes baixes de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, que impedeix l'accés a la universitat.

Jo crec que ningú aquí dubta de la vocació universitària o cultural de Menorca o d'Eivissa i Formentera, que, per tant, la causa d'una menor presència és una causa de caràcter social i econòmic, no de vocació d'aquestes illes, ni molt manco.

La solució d'obrir extensions universitàries, que s'ha començat i que ja l'any passat van motivar interpel·lacions o proposicions no de llei, van motivar un debat en el Parlament, és una solució molt limitada, molt limitada, i en cap cas contraresta els danys de la desigualtat; és positiva en tant que dona resposta a unes exigències concretes. A Menorca, enguany, 40 persones matriculades a l'extensió, o que hi segueixen estudis; del miler d'estudiants universitaris, uns quaranta és un tant per cent limitat. Ja deim que és una qüestió limitada, però és positiva quant que dona resposta a demandes concretes i sobretot és positiva quan projecta la imatge real de la universitat a Eivissa i a Menorca, la universitat és allà també, en açò és positiu, però mai no pot ser argument per intentar ocultar o desdibuixar la injustícia que representa la desigualtat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Portella, perdoni, però hauria d'acabar, perquè té el temps ja superat.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies. Una altra solució parcial que s'hi ha donat és aquesta destinació de 100 milions de pessetes per a beques, per afavorir superar aquesta desigualtat. Aquests 100 milions de pessetes, segons el nombre d'estudiants universitaris que hi ha a Eivissa, a Menorca i a Formentera, i segons el que costa estudiar cada any a la universitat, representa només un 8% del cost, un 8% del problema, açò segons els que hi ha matriculats, no tenint en compte els que hi ha matriculats fora de la UIB.

Per tant, una altra qüestió que se'ns ha plantejat, tal vegada en tindrem notícies avui a la intervenció del Grup Popular, és que nosaltres fiàvem que aquests 100 milions s'apliquessin al curs 97-98. No sabem si es fa, no en tenim notícia, tal vegada és un error nostre, ho corregirem, però molt ens temen que aquests 100 milions siguin per al curs 98-99 i que aquell anunci que va fer quasi un any tenguí aplicació molt més tard.

Aquí fem una proposta, amb dues parts, una primera proposta és que aquests 100 milions siguin d'aplicació per al curs 97-98, aquests primers 100 milions, i una segona proposta és que s'insti el Govern perquè la partida de 100 milions sigui incrementada el cent per cent, o sigui, fins 200 milions, per al curs 98-99, i així progressivament, amb una escala progressiva, fins completar la totalitat de la desigualtat que avui afecta cada illa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de fixació de posicions, grups que hi vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, estic content de ser avui en aquesta sessió de la comissió com a diputat d'una illa afectada per aquesta iniciativa com és Eivissa. Obviament, des de Els Verds i des del Grup Mixt, donarem suport a aquesta proposició no de llei, a aquesta iniciativa, perquè, efectivament, si no hi ha més universitaris pitiusos, no és perquè els joves eivissencs i formenterers no tinguin interès a seguir estudis superiors o que vulguin dedicar-se a altres coses, és simplement que se'ls posa molt difícil, se'ls posa molt difícil perquè, econòmicament, és molt gravant el fet d'haver-se de desplaçar a Palma per seguir estudis universitaris, el Sr. Portella deia que calcula que pot representar, aquest cost, un milió de pessetes a l'any, jo crec que s'hi queda curt, que s'hi queda una mica curt, perquè a això s'ha d'afegir tot el que són matrícules, llibres, etc., i jo crec que, amb un milió de pessetes, amb prou feines es viu dignament, però bé, no és aquest el problema. El problema és que ara gairebé és per a rics poder-se desplaçar a Palma, poder-s'hi pagar l'estada i poder pagar totes les despeses que representa.

També coincidisc amb el portaveu d'Esquerra Unida que la solució no són les extensions universitàries, les extensions universitàries donen, perquè de moment no pot ser d'una altra manera, una oferta limitadíssima, limitadíssima, al que és tota l'oferta d'estudis universitaris, per tant, la immensa majoria de joves que volen estudiar a la universitat, ho han de fer fora de Menorca, fora d'Eivissa i fora de Formentera.

Efectivament, aquests 100 milions previstos són pràcticament una gota dins un oceà, és a dir, pràcticament no dóna ni per als bitllets d'avió d'aquests estudiants, i si d'alguna manera des de Balears demanam al Govern central que se'ns apliqui un règim especial, perquè ens sentim discriminats respecte de la península, jo crec que ja és hora que menorquins, eivissencs i formenterers demanem també el nostre règim econòmic especial respecte de Mallorca, ja és hora que no hàgim d'estar sempre plorant, que no hàgim sempre de gemegar ni d'implorar les engrunes que se'ns han de donar, que se'ns hagi de donar almoïna, sinó que jo crec que el que se'ns ha de donar allò que amb justícia ens pertany, perquè tots som ciutadans i ciutadanes iguals, amb drets i deures, suposadament, en aquesta comunitat, però, en la pràctica, això no és així. A Mallorca, encara crec que no hi ha una consciència que som una comunitat pluriinsular, crec que encara això no hi està prou assumit.

Crec que aquesta iniciativa, una iniciativa jo crec que ben assumible, no és gens desgavellada ni gens radical, pot ser perfectament assumida, i esperem que així ho sigui. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, com diu la proposició no de llei, com ha dit el Sr. Portella en la seva argumentació i també ara el Sr. Balanzat, i com tots sabem, els ciutadans de Menorca, d'Eivissa i de Formentera tenen dificultats per aprofitar els serveis finançats pel Govern balear que es localitzen a l'illa de Mallorca, això és cert, ho sabem tots, i també sabem que d'aquest fet es deriva una situació de desigualtat entre els ciutadans balears, segons quin sigui el seu lloc de residència.

Probablement, això ja basta per explicar en gran part que l'índex d'estudiants universitaris de Mallorca sigui superior al de Menorca i molt més encara als d'Eivissa, jo crec que no ho explica al cent per cent, probablement el model econòmic d'Eivissa també explicaria que hi hagi una menor predisposició a cursar estudis universitaris, però, en qualsevol cas, crec que és cert, com diu la proposició no de llei, que, sobretot, aquesta major càrrega econòmica que representa per a una família de Menorca i d'Eivissa i Formentera en relació amb la càrrega econòmica que representa per a una família de Mallorca, el fet que un fill o filla estudiï a la universitat, és allò que explica que hi hagi manco universitaris menorquins, eivissencs i formenterers que mallorquins.

Com que, evidentment, el nostre grup, com se suposa que tothom és partidari que les desigualtats vagin desapareixen i, com a mínim minvin progressivament, donarem suport a aquesta proposició no de llei, ja que creim que aquesta proposició no de llei proposa avançar a petites passes cap a la solució del problema i, com que la passa que proposa, que és duplicar la quantitat sobre la qual el Govern ja ha manifestat la voluntat que sigui destinada a beques per a estudis universitaris de menorquins, eivissencs i formenterers, tan sols duplicar-la, tan sols aportar-hi 100 milions de pessetes, que és una quantitat perfectament assumible dins un pressupost global de Govern balear que ja és prou elevat, creim que és una proposta que hauria de ser assumida per tots els grups, perquè està carregada de raó, i que d'alguna manera afronta la resolució del problema amb una dosi de realisme i de pragmatisme molt notables. Per tot això nosaltres li donarem suport. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Tejero i Isla.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sra. Presidenta. No hi ha molts d'arguments a afegir al que s'ha comentat. El que està clar és que després de l'anàlisi feta, si ho poséssim en termes esportius, Mallorca guanya per golejada en nombre d'estudiants a la Universitat de les Illes Balears, que en aquest cas es podria denominar pràcticament Universitat de Mallorca, en qüestió de percentatges. El que està clar és que després de l'anàlisi respecte de la matrícula, la relació població-estudiants jo també estic amb el que ha dit el Sr. Pons, en el sentit que probablement la correlació com a causa-efecte del nombre d'estudiants universitaris en funció de les illes menors no sigui exactament, no es pugui correlacionar directament no només o fonamentalment per aquesta qüestió, ja que hi ha altres qüestions que es poden analitzar. Precisament ahir mateix en un debat comentàvem el nombre de mestres o professors que hi ha a l'illa de Mallorca, a l'illa d'Eivissa i a l'illa de Menorca, i que són problemes que cada any succeeixen, i en determinades especialitats hem d'importar fins i tot professors de l'àmbit comunitari, de fora de l'Estat espanyol.

En qualsevol cas, sí que queda patent que hi ha pocs universitaris a les Balears, com un altre element de reflexió, i després d'aquesta anàlisi sembla que una de les qüestions que es produeixen, sobretot a les illes menors, és per una desigualtat. Davant d'aquesta desigualtat, sobretot d'oportunitats, segons el nostre parer hi ha com a tres àrees fonamentals: una, compensació mitjançant beques complementàries a les que tenen fins i tot els consells insulars, no tenc constància d'Eivissa i Formentera o Mallorca, però en concret el Consell Insular de Menorca sí que hi ha beques que poden ser complementàries per als estudiants. Una altra sortida, que han estat les extensions universitàries, que hi hauria molt per parlar, no és el cas, des del nostre punt de vista hi ha un punt d'inadequació important. I una altra qüestió, unes altres opcions, que ara mateix, en concret a les illes menors, hi ha gent que no té una altre remei que sortir-ne, que és a través de la Universitat Nacional d'Educació a Distància, que du funcionant uns quants anys i té una matrícula determinada; i la darrera oferta més nova que hi ha ara mateix, que és la UOC, que hi ha gent, en concret a Menorca està funcionant, no de totes les especialitats, però hi ha gent realment, menorquins en aquest cas, supòs que mallorquins i eivissencs també, que estudien a través de la Universitat Oberta de Catalunya, via Internet, en tres o quatre carreres, que és una oferta nova que pugui pal·liar.

El que sí està clar és que un dels bessons de la qüestió són els doblers, com ha dit, qualsevol família necessita una quantitat de diners molt important a l'hora de desplaçar un fill o una filla fora de la seva illa, i com que arguments explícits m'agradaria posar un petit exemple en una altra àrea, però que pot succeir en aquesta àrea segurament. A Menorca en concret, i la presidenta d'aquesta comissió ho coneix per un cas en un altre sentit, una persona no universitària, una nina de 12 anys per qüestions de salut mental, després d'intentar per totes les institucions aconseguir tot tipus de beques, aquesta nina va haver de venir a Mallorca a un centre especialitzat, ja que a Menorca no existien, recollint, per dir-ho d'alguna forma tot el que l'Administració central, autonòmica, el màxim que donava per una beca de residència eren 300.000 pessetes, quan el mínim que es necessitava eren 600.000 pessetes, i el Consell Insular de Menorca hi ha hagut de posar la complementarietat per a aquesta persona que per una qüestió absolutament necessària, en concret per un brot de psicosi, no podia la seva família, una família d'extracció humil, pagar. És a dir, que fins i tot les beques que hi ha pressupostades ara mateix per qüestions realment greus -a qualsevol àrea ho podríem trobar, tant a educació primària, educació secundària, universitària, són clarament insuficients, i quan una persona vol accedir en aquest cas a un ensenyament universitari, però pot ser per qüestions absolutament peremptòries, com aquest exemple que he comentat, és pràcticament impossible poder sobreviure sense una ajuda extra, o sense uns mínims molt elevats de diners. I segur que hi ha molts més exemples.

En qualsevol cas, nosaltres creiem -per acabar- que és una proposició no de llei adient, que fica una part d'aquestes àrees que serien nivells de desigualtat, i esperem que hi hagi acord per part de tots, perquè sembla que és bastant sensat. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sra. Presidenta, Sr. Conseller, senyores i senyors diputats. De la moció que ens presenta avui el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, i amb aquest preàmbul que ens ha fet el seu portaveu referent als estudis universitaris, jo crec que ens ha fet una visió que no sé si és real o el Sr. Portaveu posa més força al plat de la balança de l'esquerra. En qualsevol cas la progressió dels alumnes universitaris a les illes menors és més que geomètrica. Bastaria mirar les estadístiques de fa uns anys i veuríem com realment a alguna de les illes, a Menorca i molt especialment a Eivissa pràcticament els universitaris eren poquíssims. Com una modestíssima experiència personal, record que els universitaris de Barcelona dels anys 60 ens reuníem al port de Barcelona per veure el vaixell que una vegada per setmana unia Barcelona amb Eivissa, i allí els que ens reuníem no érem una dotzena, i érem tots els universitaris eivissencs que estudiàvem a la Universitat de Barcelona. Un altre cas indicatiu d'aquest progrés, pel que fa per exemple a l'illa que jo més conec, ens pot donar una idea d'aquest progrés que hi ha hagut, que si tenim en compte que els instituts són els vivers que després donaran estudiants a la Universitat, en el cas d'Eivissa fa 15 o 20 anys hi havia un sol institut, ara en tenim 6 en funcionament, i com vostès saben properament en tendrem 3 més. I estic molt content que el Sr. Portaveu del Grup Socialista hagi afegit una altra font d'universitaris quan ha esmentat la UNED, que en el cas d'Eivissa, supòs que també a Menorca, entre la gent que

per un motiu o un altre no pot anar a la Universitat, té una força cada vegada més important.

També aquí s'ha fet una pregunta enlaire, demanant que no se sabia els consells quins sous dedicava als universitaris. En el cas concret d'Eivissa nosaltres, a part de les beques que puguem tenir els estudiants, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera n'hi dedica 5 milions de pessetes, no en general sinó a aquells estudiants universitaris que tenen la desgràcia que els falti son pare o sa mare. I també estic molt content que aquí s'hagin valorat positivament les extensions universitàries a Menorca i a Eivissa i Formentera, i és molt lloable perquè rectificar sempre és de savis, que aquí s'hagen escoltat veus lluint i alabant les extensions universitàries, quan jo podria donar mà a les hemeroteques i les mateixes persones que avui diuen que això ha set un gran avanç, quan estàvem gestant aquesta possibilitat de tenir una presència més directa de la Universitat a les nostres illes, hi estaven totalment en contra en molts dels aspectes, però molt especialment en aquells que significaven una presència telemàtica dels professors des de Mallorca cap a les illes petites, i ara en canvi aquí se'ns posa com a model ultraprogressista una possibilitat que hi ha que els estudis sien únicament i exclusiva a través dels mitjans telemàtics de comunicació. És molt bo, i aquí en tenim casos molt sovint, que realitats que en un moment determinat quan s'estaven gestant varen merèixer tot tipus de crítica, i en canvi quan es veu que s'han posat en marxa, la truita canvia, i el que abans era dolent ara és bo.

Quant al que aquí ens presenta Esquerra Unida, aquests dos punts de la proposició no de llei, jo vull dir que està previst organitzar una línia d'ajudes econòmiques que s'aplicaria el proper curs escolar 98-99. A aquest efecte està previst que la publicació d'una convocatòria d'ajudes, que en una primera fase finançarà les despeses de desplaçament a Mallorca dels estudiants residents a Menorca, a Eivissa i a Formentera. Per tant, en principi es descarta que ara per ara les ajudes econòmiques puguin ser d'aplicació a aquest curs 97-98, i la quantitat que finalment es dediqui a ajudes per al desplaçament d'estudiants universitaris no pot ser fixada exactament a priori, sinó que serà inferior o superior a la quantitat que aquí es demana, que la proposició no de llei indica, en funció de la demanda i les circumstàncies de la convocatòria.

Aquí, en aquesta comissió d'avui, es podran fer totes les filosofies que es vulga referent a la diferència d'estudis universitaris que tenen els al·lots i les al·lotes d'Eivissa, de Formentera i de Menorca, però no es pot negar l'evidència que el progrés de la societat pitiüsa i menorquina, i també mallorquina, aquí també s'ha recordat, no ve tan sols motivat pel nombre d'estudiants matriculats a la Universitat, sinó que són moltes les raons que fan que uns al·lots vulguen anar a la Universitat o no hi vulguen anar. Serien unes raons de tipus social i de tipus econòmic, que crec que aquest no és el moment de fer-ne una reflexió. Sí però que és el moment d'agrair al Govern que per primera vegada, supòs, es faci aquest enorme esforç econòmic que aquells estudiants de les illes menors puguin traslladar-se a Mallorca a cursar els seus estudis universitaris amb unes beques que seran de 100 milions de pessetes o més de 100 milions de pessetes si quan s'estableixen les bases de la possible candidatura a aquestes beques així ho requereixen les condicions de cadascun dels estudiants.

Per tant el Grup Parlamentari Popular en primer lloc vol felicitar el Govern per aquesta bona idea de dotar amb 100 milions de pessetes per aquests estudis, amb l'esperança i la seguretat que si són necessaris més recursos econòmics, també ens hi posarà, i per tant no donarem suport ni al primer ni al segon punt d'aquesta moció que ens presenta Esquerra Unida. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica té la paraula el diputat Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull agrair el suport, i no només el suport sinó la coincidència d'anàlisi que feim el representant dels Verds al Grup Mixt, el Grup Nacionalista i el Grup Socialista en aquesta proposició; jo voldria dir per començar, i tal vegada recollint una expressió que ha fet el Sr. Balanzat, que aquesta proposta no és una proposta que es fa de menorquins, eivissencs i formenterencs contra mallorquins. No és aquest el sentit de la proposta quan es reclama la igualtat. Nosaltres ja voldríem que els índexs d'estudiants universitaris i en cursos superiors sigui més elevat en el conjunt de la comunitat, almanco que la mitjana espanyola -si som la comunitat més rica, almanco que siguem també la més rica culturalment, almanco en aquest índex de mesura cultural, que no és l'únic-, i ho feim en general. I dins aquesta generalitat hi ha territoris encara més afectats.

També sé que la qüestió econòmica no és la única qüestió que implica, com ha dit el Sr. Tejero, el nivell de matriculació universitària. La inversió en la pròpia formació personal, d'una persona en la seva pròpia formació, dins la jerarquia de valors dominants avui, i dominants avui també dins un sistema liberal, és tal vegada dels darrers; és la darrera inversió que es planteja en la formació de la pròpia personal. Ja sabem que a nivell cultural i social i de mentalitats aquest és un problema tan greu com aquest. I una altra qüestió: Les sortides a aquesta formació també impliquen el nivell de formació, perquè només es veuen les sortides laborals i no la pròpia formació com un bé que guanyes tu mateix; i açò és una mentalitat que hem d'intentar guanyar des d'aquí i des de la societat, no hi ha dubte.

Quant a les beques dels consells, que moderen aquesta diferència, la moderen molt poc. El Consell Insular de Menorca, no sé si vaig errat, dona uns 10 o 12 milions de beques, o 6... 6 milions en beques el Consell Insular d'Eivissa, una qüestió pròxima. Açò és una dècima d'una mil·lèsima, però a part d'açò és que els consells no tenen cap obligació de fer-ho, l'obligació és del Govern balear, que segons l'Estatut ha de promoure la igualtat entre els habitants de totes les Illes.

Una altra qüestió que ha sortit és la qüestió de la UNED. Com que no és un tema de la proposició no hi entraré, però és un bon debat per dur en futures sessions en aquesta comissió, el paper de la UNED a les Illes Balears, i el paper de la Universitat Oberta de Catalunya com a model. Ja estaria bé un conveni entre la Universitat de les Illes Balears i universitats catalanes per estendre la Universitat Oberta, i m'agradaria saber quina és l'opinió del Govern balear sobre aquesta possibilitat, que crec que és una opinió negativa en principi. Però ja estaria bé fer feina amb aquesta idea d'Universitat Oberta, i plantejar la realitat de la UNED a les Illes Balears, ja estaria bé. Però no és el tema, el durem més envant perquè ha sortit, i creim que és de prou interès.

El Sr. Marí Tur dubta si són reals les dades que he donat, i després diu que hi ha una progressió geomètrica d'avenç d'estudiants universitaris a Menorca, a Eivissa i a Formentera. Bé, a l'Edat Mitjana hi havia quatre estudiants que estudiaven a una capella amb un capellà que els mostrava llatí, i açò era l'ensenyament que hi havia; i fa cent anys hi havia a Menorca dotze o tretze universitaris que anaven a Barcelona: el fill del metge, el fill de noble, el fill de l'advocat, el fill del notari; i quan tornaven eren noble, advocat, notari i metge els mateixos fills. Sí, fa cent anys hi havia dotze, o vint estudiants universitaris a Menorca, com supòs que hi havia a Eivissa, i com supòs que hi havia una proporció igual a Mallorca fa cent anys. clar que hi ha hagut una progressió geomètrica espectacular d'ensenyament universitari, en general a totes les illes, i d'aquesta progressió geomètrica general a totes les illes és menor la que es relaciona amb l'illa d'Eivissa i amb l'illa de Menorca. Jo no crec que el Sr. Marí Tur estigui content que a Eivissa hi hagi un 0,4% de població universitària, no ho crec. No crec que estigui satisfet d'un 0,4% de població universitària a l'any 1998. No ho crec.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Portella, li prec que vagi acabant, per favor.

EL SR. PORTELLA I COLL:

També el Sr. Marí Tur ha tret el tema de les extensions, i diu que està content que rectifiquem, i que traurà hemeroteca. Que la tregui, jo l'emplaç que tregui hemeroteca, quina era la posició crítica dels grups davant les extensions, i si s'ha rectificat o no; és la mateixa posició, la posició és que és limitada, i les extensions no lleven el problema de la desigualtat, i ningú no ha rallat de telemàtica en aquestes intervencions, ni aquest portaveu ni els altres portaveus han rallat de telemàtica i mitjans telemàtics, etcètera. Ho ha tret vostè, quan ningú n'ha parlat.

I en tot cas veig, per la intervenció que ha fet el representant del Grup Popular, que la promesa que va fer el mes d'octubre del 97 el conseller, de 100 milions per beques no serà pel 97-98, que era el que jo em vaig pensar tot d'una, sinó que serà pel 98-99, o sigui que és una promesa amb un any i mig d'anticipació a la seva concessió. Malament, perquè ja estaria bé que comencés el 97-98, ja que es promet, i que som dins aquests pressupostos. I en segona qüestió, pel que m'ha dit no sap si seran 100, si seran menys, si seran més, depèn del nombre de sol·licituds. Ara sembla que seran beques pels viatges, que seran beques pel setembre quan van a Mallorca i el juny quan tornen, i hi haurà una beca també per setmana santa... Ara sí que no ho he acabat d'entendre. Em pensava que eren 100 milions que repartirien en beques; ara són segons les sol·licituds i segons els desplaçaments. Però quins desplaçaments seran els obligatoris, els de principi de curs, nadal, setmana santa?, es podran desplaçar en casos concrets?, etcètera. Ara sí que he quedat perdut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de contrarèplica té la paraula el diputat Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Si no fos perquè molts de membres d'aquesta comissió n'hem d'anar a una altra a les 2, m'encantaria poder tenir una llarga discussió amb el portaveu d'Esquerra Unida, perquè aquí s'han tractat tot tipus de tema, i sembla que aquí només poden parlar d'aquelles coses que a ell li interessi, i quan hi ha una cosa que no li va pel seu camí, ja diu que no s'ha tractat. En primer lloc, els consells poden fer allò que els vengui de gust amb els seus sous, sense haver de demanar permís al Govern, sortosament, tenim la nostra autonomia, punt primer; només faltaria que haguéssim de demanar al Govern pel nostre capital. Sortosament, i aquí estam molts, crec que quasi tots, els que lluitam per la independència i l'autonomia dels nostres consells; punt primer.

Vostè diu que el Govern té una opinió negativa de la UOC. I a vostè qui li ha dit? Que li ha demanat, al Govern, si en tenia una opinió negativa? Vostè li ha demanat, al Govern, Sr. Portaveu d'Esquerra Unida, si tenia una opinió negativa sobre l'Universitat Oberta de Catalunya? Perquè vostè entre d'altres virtuts, que en té moltes, té l'habilitat de sempre, de sempre, d'imaginar-se coses tan sols presents dins el seu cap.

Segon, jo en cap moment li he dit que estigués content amb els estudiants universitaris que hi ha a Eivissa, permeti'm modestament, que vaig lluitar colze amb colze amb altres companys meus per tal de portar l'extensió universitària a Eivissa, perquè ningú més que els que han tingut la sort d'anar a la Universitat sense ser fills de nobles, ni d'advocats ni d'apotecaris, sinó fills de gent que va haver d'emigrar, sabem molt bé quin és el valor i quin és el mèrit que té una Universitat dins una societat, no pels títols que puga expedir, sinó per l'atmosfera educativa i cultural que genera en torn d'ella; i mala universitat serà aquella que tan sols sap donar títols, perquè sortosament, i aquesta va ser una basa que jo vaig jugar personalment molt fort, l'extensió universitària no tan sols serveix per expedir títols; i el Consell d'Eivissa, que vostè a vegades aquí el posa com a model per bé o per mal, va invertir 112 milions de pessetes perquè l'extensió universitària d'Eivissa pogués ser una realitat, 112 milions de pessetes afegits a un local que en costaria cents de milions si la Universitat l'hagués hagut de pagar. Així és que no digui vostè, Sr. Portella, que el conseller d'Eivissa no pot estar content. Evidentment que no està content; mai un conseller de Cultura pot estar content amb el que hi ha al seu poble, perquè mai un poble no pot adquirir les cotes de cultura que tots desitjaríem per a nosaltres i per als nostres conciutadans.

Quant a telemàtica, no he estat jo que he tret el tema de la telemàtica, ha estat el portaveu del Grup Socialista, el que ja començ a dubtar, que vostè sàpiga exactament què és la telemàtica. Quant a les bases que establirà el Govern, ja veurem quines seran, i quan el Govern diga que vol pagar el desplaçament de Menorca, d'Eivissa i Formentera perquè els universitaris puguin anar a casa la seva àvia a celebrar el seu centenari, doncs ja veurem si això també ho rebrà les bases. Jo crec que n'hi ha prou amb el fet que puguen venir aquí, com és d'una lògica aclaparadora, a començament de curs, per nadal, per pasqua i per final d'any, perquè aquí, si volem crear una autèntica universitat, hem de crear també una autèntica societat esforçada en adquirir la cultura com a millor benefici per a tota la societat, i vostè, Sr. Portella, sembla que està entestat que quan parla del Govern o quan parla del Grup Popular, sembla que nosaltres únicament volem afavorir aquells que la fortuna o l'esforç els ha afavorit més, i posi's una vegada per totes dins el seu cap que el Grup Popular és tan pro cultura social i pro societat popular com ho puga ser vostè, i ho és molt més perquè any rere any ho està demostrant amb fets, i no amb paraules i amb demagògies com vostè a vegades empra. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Acabat aquest debat, passam a la votació del text de la proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat?

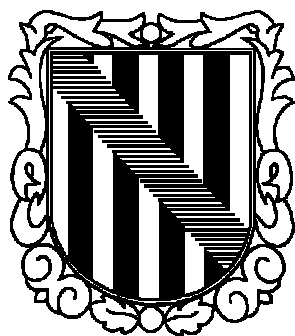
EL SR. LLETRAT:

Sí, Sra. Presidenta, el resultat de la votació ha estat: vots a favor, 5; vots en contra, 8; abstencions, cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Queda per tant rebutjada la proposició no de llei 1768/98.

Hble. Sr. Conseller de Cultura, Educació i Esports, senyores diputades i senyors diputats, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma